

Přidejte se k nám!

Vážené příznivkyně,
vážení příznivci hnutí,

dovolte mi, abych vás pozval v sobotu 12. března 2022 na naši konferenci, kterou odstartujeme přípravu na letošní komunální volby. Konference se uskuteční od 9:30 do 14:30 v pražském Clarionu, kde minulý rok proběhl i celorepublikový sněm našeho hnutí.

Během dne se vám představí 12 starostek a starostů z celé České republiky a odprezentují svou dosavadní práci ve své obci či městě. Pokud budete chtít zjistit, jak se povedlo týmu Víta Rakušana dostat Kolín z dluhu nebo jak další starostové řeší spolupráci se zemědělci, podporu vzdělávání či komunikaci s občany, určitě se neváhejte na konferenci registrovat.

Budeme se na vás všichni těšit.

Za Hlavní kancelář STAN Tomáš Pergl,
manažer analytického týmu

STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ ■

Kontaktujte nás!
www.starostove.cz,
facebook.com/starostove

Zadavatel / Zpracovatel: STAN

MINISTŘI ZA HNUTÍ STAN NAŠLI ÚSPORY A VÝRAZNĚ PŘÍSPĚLI K VÝSLEDNÉ PODOBĚ ROZPOČTU

Snížit deficit státního rozpočtu pro rok 2022 pod 300 miliard a ušetřit tak desítky miliard korun - právě to se podařilo nové vládě i díky čtyřem ministrům za hnutí STAN. Zároveň vláda ale zvládne pokrýt své nové výdaje. Došlo tak ke splnění jednoho z hlavních slibů, který dala voličům po svém jmenování. Přepočítaný návrh státního rozpočtu, který byl představen v tomto týdnu, v sobě odráží i jednu z priorit kabinetu Petra Fialy, tedy zodpovědné protiinflační hospodaření bez zvyšování daní. Vláda tak utnula populistické rozdávání na dluh, jak činil v posledních letech minulý kabinet. Rozpočet musí nyní projednat Poslanecká sněmovna.

V nově upravené verzi státního rozpočtu počítá vláda se schodkem 280 miliard korun. Oproti původnímu návrhu kabinetu Andreje Babiše jde o úsporu necelých 100 miliard korun. „Realita je, že šetřit zkrátka musíme. Nemůžeme předat zemi našim dětem ve stavu, v jakém jsme ji převzali. Nechceme ale šetřit na lidech,” uvedl k předkládanému návrhu ministr vnitra a předseda hnutí STAN Vít Rakušan. Úspory se ministrům za hnutí STAN podařilo najít zejména v provozních výdajích a posunutím plánovaných investic.

SKARTACE ZPRÁVY BEZPEČNOSTNÍ INFORMAČNÍ SLUŽBY: VÝBOR PRO BEZPEČNOST DOPORUČIL KONTROLU

Objasnění skartace zprávy Bezpečnostní informační služby (BIS) adresované prezidentu republiky projednával na své poslední schůzi sněmovní Výbor pro bezpečnost. Tyto dokumenty obsahovaly zjištění týkající se případu výbuchu muničního skladu ve Vrběticích, ve kterém figurují jako podezřelí agenti ruských tajných služeb. Jednání probíhalo v utajeném režimu.

Kancelář prezidenta republiky potvrdila, že dokumenty skartovala. Trvá však na tom, že neporušila zákon. Za protiprávní jednání naopak shledává doručení a označení dokumentů ze strany BIS. Projednávání tohoto zvláštního bodu zahájilo vyslechnutí ředitele BIS Michala Koudelky a zástupců policie z Národní centrály proti organizovanému zločinu (NCOZ). Výbor nicméně na základě poskytnutých informací neshledal ze strany BIS žádné pochybení.

Informace, které jsme k celé situaci obdrželi, byly natolik závažné, že jsme přijali jednohlasné usnesení, kterým doporu-

Informace, které jsme k celé situaci obdrželi, byly natolik závažné, že jsme přijali jednohlasné usnesení, kterým doporučujeme provedení kontroly v Kanceláři prezidenta republiky.

PETR LETOCHA,
poslanec

čujeme Ministerstvu vnitra a Národnímu bezpečnostnímu úřadu provedení kontroly v Kanceláři prezidenta republiky. Rovněž jsme požádali o sdělení výsledku těchto kontrol. Rádi bychom také na následující schůzi výboru, která je naplánována na 24. února, vyslechl zástupce Ministerstva vnitra a zástupce Kanceláře prezidenta republiky. Protože se jednání koná v utajeném režimu, účastnit se jej tak nebude moci vedoucí Kanceláře Vratislav Mynář, který nedisponuje bezpečnostní prověrkou.

ROZHODNUTÍ POŘÁDAT OLYMPIJSKÉ HRY V TOTALITNÍ ČÍNĚ BYLO ŠPATNÉ

Za několik dní skončí XXIV. zimní olympijské hry v čínském Pekingu, špičkoví sportovci se opět rozjedou do celého světa a jednotlivé státy sečtou medaile. Svátek sportu, uskutečněný pandemií covidu-19 navzdory, bude minulostí. V jakém duchu se zapíše do historie olympijských her? Budeme v budoucnu vzpomínat na velké sportovní okamžiky, nebo převáží kontroverze, které letošní ZOH přinesly? A jaké poučení bychom si z letošních her měli vzít?

ZOH v Pekingu čelily diplomatickému bojkotu ze strany řady zemí: USA, Nového Zélandu, Austrálie, Kanady, Japonska, Velké Británie, Dánska, Belgie a řady dalších evropských zemí včetně České republiky. Ti všichni vyslali do Číny pouze své sportovce, ne však obvyklé delegace sestávající z politiků, bývalých sportovců či podnikatelů. Bojkot byl reakcí na dlouhodobé a hrubé porušování lidských práv v Číně a rozhodně byl správným krokem. Olympijské hry mají být svátkem sportu, jejich smyslem je šíření myšlenek míru, sbratření a zápolení v duchu fair-play. V minulosti byly v době jejich konání dokonce přerušovány ozbrojené konflikty. To však jejich konání v čínském hlavním městě zcela popírá.

K bojkotům olympijských her docházelo i v minulosti. Naposledy v roce 1988, kdy se olympiády v Soulu neúčastnila Severní Korea, protože nebyla přizvána k jejich pořádání, a v solidaritě s ní Etiopie, Kuba a Nikaragua, nebo v roce 1984, kdy na hrách v Los Angeles chybělo 15 států východního bloku v čele s delegací Sovětského svazu – státy své sportovce nevyslaly kvůli obavám o jejich bezpečnost.

O místě konání olympijských her rozhoduje Mezinárodní olympijský výbor v několikaletém předstihu. V roce 2015, kdy se rozhodovalo o Pekingu, jsme o praktikách, které Čína vůči ujgurské menšině uplatňuje, věděli podstatně méně. Lze tak pochopit, že ČR byla také mezi státy, jež prostřednictvím svých národních olympijských výborů konání ZOH v Číně podpořily. V posledních letech se však geopolitická situace změnila a změnilo se také vystupování Číny, která se stává stále agresivnější. Dnes už prokazatelně víme, že v Číně fungují koncentrační tábory a pronásledování Ujgurů má znaky genocidy a zločinů proti lidskosti. Rozhodnutí však padlo a s blížícím se datem konání ZOH bylo stále jasnější, že olympiáda odehrávající se v hlavním městě totalitní mocnosti je špatným rozhodnutím.

Jednotlivé národní olympijské výbory by měly nyní, po zkušenostech z Pekingu, po MOV požadovat takové kroky, aby se pořadatelem her totalitní mocnost, která páchá zločiny proti lidskosti, nemohla v budoucnu stát. Jejich konání totiž zločinný režim ospravedlňuje, posiluje a nahrává jeho vlastní propagandě. Byli jsme toho svědky v Soči, v Pekingu se situace opakuje.

ONDŘEJ LOCHMAN,
poslanec

Otázkou je, zda se pompézní pojetí olympijských her vlastně nepřežilo. Lze v době, kdy západní svět razí témata, jako je ekologie a udržitelnost, souhlasit s budováním sportovních komplexů, které po skončení her budou zet prázdnotou?

Letošní ZOH mají hořký podtext a nesou s sebou jistou upachtěnost a neradostné vyznění. Nejvíc tím bohužel trpí sportovci, kteří si jednoduše nemohou vybrat. Pro mnohé je účast na olympiádě životním snem a příležitostí, která se nemusí opakovat. Na vrcholu fyzické kondice je profesionální sportovec jen několik let. Každá olympiáda tak může být jeho poslední. Proto bychom měli sportovce nechat sportovat, ať je to kdekoliv, ale politici a volení zástupci v olympijských výborech by jim měli vytvořit takové podmínky, aby to bylo s radostí a v duchu olympijských her. V duchu olympijského hesla (doplněného v roce 2021 o část za pomlčkou) „Citius, Altius, Fortius – Communiter“, v překladu „Rychleji, výše, silněji – společně“.

KOMPENZACE PRO PODNIKATELE

Žádné populistické rozhazování, ale rozumná adresná pomoc. Tak by se dal v kostce popsat směr, kterým se v záležitosti kompenzací pro podnikatele vydala vláda. Každopádně je to ošemetný úkol. Nikdy se nezavděčíte všem. Ten má moc, ten zase málo...

Samozřejmě chcete pomoci co největšímu počtu žadatelů, ale doba rozhazování je pryč, státní kasa si to nemůže dovolit. A je jen dobře, že si to vláda uvědomuje. I tak půjde na pomoc podnikatelům podle odhadů až pět miliard korun. Oproti návrhu předchozího ministra Karla Havlíčka jde o úsporu přibližně sedmi miliard. Čím to je? Tehdejší vláda totiž plánovala plošnou pomoc, tedy i těm, kteří ji nutně nepotřebují.

Současně navrhovaná podpora je naproti tomu cílená, zejména na menší podnikatele, kteří nemají dostatečnou finanční rezervu. Nebude tak snad docházet ke zneužívání jako v minulosti. Podmínkou pro získání kompenzace je propad tržeb alespoň o 50 %, a to při srovnání posledních dvou měsíců let 2021 a 2019. Z logiky věci tak jde především o stánkaře a pořadatele adventních trhů. Právě tyto podnikatelé utrpěli nejvíce. Na období před Vánoci, kdy lidé rádi utrácejí, se chystali dlouhou dobu. Vysoké tržby jim často pokrývají předchozí slabší měsíce. Najednou byli na suchu. Dostane se samozřejmě i na další – restaurace, hotely nebo pořadatele sportovních akcí. Celkem by se o pomoc mohlo přihlásit více než 12 tisíc subjektů. A pro pořádek – jsem rád, že mezi nimi nemohou být ti, kteří provozují pouze hazardní hry.

JIŘÍ HÁJEK,
poslanec

Kompenzace pro podnikatele jsou nezbytným krokem, jakousi záchrannou brzdou, ale tím by pomoc státu podnikatelům končit neměla, spíše naopak. Důležité je, aby se živnostníci a firmy na postcovidovou dobu adaptovali.

Kompenzace pro podnikatele jsou nezbytným krokem, jakousi záchrannou brzdou, ale tím by pomoc státu podnikatelům končit neměla, spíše naopak. Důležité je, aby se živnostníci a firmy na postcovidovou dobu adaptovali. Stali se flexibilnější a byli lépe připraveni na nenadálé situace. Nemusí jít hned o pandemii, slušně zamávat s firmou dokážou i změny na trhu. Doba jde rychle dopředu, nálada ve společnosti se vyvíjí. Co je dneska hitem, o to za rok nemusí být vůbec zájem. Stát by měl a zároveň musí podnikatelům především usnadnit život. Snížit byrokracii, tzn. administrativní zátěž, pomoci s digitalizací a také zjednodušit příchod pracovníků ze zahraničí, protože v řadě odvětví pracovní síla zoufale chybí.

PŘÍLEŽITOST OPRAVIT STAVEBNÍ ZÁKON

Připomeňme si historii. Zákon, na kterém se „usilovně“ pracovalo dlouhých sedm let a který byl předchozí vládou Andreje Babiše označován jako prioritní, dopadl jako horkou jehlou ušitý nedodělek, který skončil ve Sněmovně za pět minut dvanáct.

Nespočet pozměňovacích návrhů, které se na tento zákon nalezly, ještě zhoršily kvalitu již tak velmi nešikovného řešení obsaženého v původním návrhu a vytvořily slepenec, který byl Sněmovnou nakonec díky poslancům hnutí ANO, SPD a třem sociálním demokratům schválen. Poslanecká sněmovna tak 104 hlasy přehlasovala senátní veto a nevyslyšela naléhání obcí, měst, krajů, veřejnosti ani odborníků, kteří před přijetím této novely důrazně a opakovaně varovali.

Jedním z vážných problémů přijatého zákona je centralizace stavebního řízení za vzniku ústředních krajských stavebních úřadů, které by patřily pod státní správu. To by totiž v praxi znamenalo vzdálení stavebních úřadů občanům. Ve svém důsledku by stavebníci museli v mnoha případech dojíždět na desítky kilometrů vzdálený úřad, jehož úředníci by z podstaty věci nedisponovali stejnými místními znalostmi jako zkušení úředníci na obecních stavebních úřadech. A co víc, přesun stavebních úřadů by zvýšil riziko černých staveb, neboť by podstatně omezil kontrolu v terénu.

S několika poslaneckými kolegy jsme proto v listopadu loňského roku předložili Sněmovně návrh, který měl účinnost stavebního zákona částečně odložit, a to o rok. Tento odklad by poskytl prostor pro vypracování návrhu věcné změny zákona. Cílem bylo získat čas pro nalezení co nejširší politické shody, která při přijímání nového stavebního zákona zcela chyběla. Dostatek akceptace nové úpravy napříč politickým spektrem je přitom naprosto nezbytný pro zajištění stability stavebního práva. Náš návrh se ovšem nepodařilo schválit, a tak jsme se ocitli v kuriózní situaci: nová stavební správa sice vznikla, avšak pouze na papíře.

Těžký úkol, který s lehkostí odhodila předchozí vláda, hřmotně dopadl na hlavy vlády současné: ta navrhla odložit účinnost zákona a zavázala se, že do poloviny roku představí úpravu stavebního zákona, která zachová stavební úřady na místní úrovni. Co tento odklad přinese v praxi a jak bude stavební právo v mezitímní době fungovat? Stavby klíčové infrastruktury, jako jsou dálnice, železnice, letecké stavby, vodní nádrže, elektrárny apod., převezme Specializovaný stavební úřad. Všechny ostatní stavby pak budou nadále podléhat staré právní úpravě.

VĚRA KOVÁŘOVÁ,

1. místopředsedkyně PS, poslankyně

Tento vládní návrh bude muset ještě projít Parlamentem, nicméně já věřím, že to bude cesta úspěšná a že se nám podaří jej schválit.

A pak už nás čeká jen práce na stavebním zákoně, který přinese stavební řízení, jež bude skutečně transparentní, srozumitelné, dostupné, hospodárné a bez zbytečných průtahů. Řízení, které nám předchází vláda sice slibovala, ale které si lze jen těžko představit při čtení schváleného nového stavebního zákona. Nyní je třeba chopit se příležitosti (lze-li zametání legislativních průšvihů Babišovy vlády takto nazvat) a vytvořit zákon smysluplný, uplatnitelný v praxi a férový pro všechny, nejen pro zájmové skupiny, které si do něj protlačí své požadavky a benefity. Zákon, který bude vznikat za spolupráce hlavních politických sil, samospráv, odborníků a odborových společností a bude mít podporu politickou i veřejnou. Protože jedině tak může být stabilní, kvalitní a dostatečně praktický. Já tuto příležitost vítám s radostí a vervou a těším se na legislativní práci, ač jakkoli nelehkou.

FACKU NEMÁME CHTÍT DÁVAT, MÍT Z NÍ RADOST A UŽ VŮBEC JI OMLOUVAT.

Debata o ní nepomáhá řešit český problém s domácím násilím v rodinách.

Titulek, že pohlavek dítěti může vymezit hranice, a proto ho pan ministr Jurečka nechce rodičům zakazovat, nadělal opět paseku ve veřejné debatě o domácím násilí. Doslova všichni se nám svěřili s tím, zda jim výchovné facky v mládí prospěly či ne. A mohu být upřímná? To pro mě při této debatě moc důležité není.

Důležitá jsou pro mě čísla a osudy lidí, kterým facka, ať už výchovná či jiná, ublížila, protože ti přece potřebují ochranu. Už v roce 2015 nás Rada Evropy upozornila, že v naší zemi chybí jasná pravidla pro to, co je a co není v pořádku při výchově dětí. Tahle věta sama o sobě ale neznamená, že musíme začít se zákazy. A na stranu druhou by neměla znamenat, že jsou fyzické tresty dětí v pořádku. Ani že bychom měli používat věty jako „všechny výchovné facky jsem si zasloužil“. Proč normalizujeme něco, co našim spoluobčanům mohlo přinést doživotní trauma? Omluvte moje tvrdé přirovnání, ale připadá mi to stejné jako normalizovat šikanu na vojně, protože „když já byl bažant, taky nám to dělali“. No tak, vždyť už jsme jako společnost dál! Fyzické tresty prostě nejsou správné, protože nám to může taky hodně ujet a děti se neumí bránit. Kromě toho, že dětem můžeme (třeba i omylem) způsobit trauma, máme k dispozici i studii vedenou mezinárodním týmem odborníků, která jasně říká, že tělesné tresty nezlepšují chování dětí ani jejich sociální kompetence, naopak, zvyšují potíže s chováním. Nevím, kdo z nás chce být doopravdy rodičem, který se chce uchýlovat k výjimečným trestům. Facku nemáme chtít dávat, mít z ní radost a už vůbec ji omlouvat.

Doslova všichni se nám svěřili s tím, zda jim výchovné facky v mládí prospěly či ne. A mohu být upřímná? To pro mě při této debatě moc důležité není. Důležitá jsou pro mě čísla a osudy lidí, kterým facka, ať už výchovná či jiná, ublížila, protože ti přece potřebují ochranu.

 [Twitter](#)

BARBORA URBANOVÁ,
poslankyně

Také ale nechci být političkou, která navrhuje věty do zákonů, které říkají, že se něco nesmí, a vůbec neřeší systém, souvislosti celého problému. Debata o tom, zda má či nemá být trestné dát “výchovný” pohlavek dítěti, je totiž velmi zjednodušená a vůbec neřeší, proč každé desáté dítě v naší zemi zažívá násilí ve své rodině. Proto chci, a budu o to usilovat i v rámci své činnosti Podvýboru pro problematiku domácího a sexuálního násilí, legislativně řešit domácí násilí, poprvé koncepčně a v souvislostech. V českém právním řádu není sjednoceno, co vše je domácí násilí a co nikoliv. Úpravu ochrany před domácím násilím najdete v nejméně 14 zákonech, které samozřejmě nevznikaly současně, už vůbec ne koordinovaně a tak vytváří chaos, rozmělnění odpovědnosti. Rozhodně nepřispívají k účinné, rychlé a efektivní pomoci, kterou oběti potřebují. Trestní zákoník definici domácího násilí postrádá zcela. To se musí řešit, inspirací nám může být podle odborníků např. skotská úprava definice domácího násilí.

Věřím, že ve zmíněném podvýboru budeme aktivní a řešení budeme minimálně hledat, je to opravdu potřeba. Ráda bych, aby se veřejná debata o podobných problémech, které se vás třeba netýkají, ale jiných ano, začala vést s větší citlivostí. Přeci jen, nacházíme se uprostřed Evropy v roce 2022, ne ve středověku.

Z KOMORY ANEB JAK ŽIJEME VE SNĚMOVNĚ

Michaela Opltová:

„To, že jsem politička, neznamená, že jsem špatná máma. Máme za sebou další nekonečné jednání sněmovny, tentokrát o pandemickém zákonu. Trvalo to přes 30 hodin. Svoji práci mám ráda, ale upřímně, tohle je vyčerpávající.“

 [Facebook](#)

Barbora Urbanová:

„Zahraněční výbor dneska jednal přímo na Ministerstvu zahraničí. Věnoval se nám Jan Lipavský - ministr zahraničí ČR, ale i Martin Dvořák. Na zahraniční politiku, kterou budeme díky těmhle dvěma dělat, budeme hrdí.“

 [Facebook](#)

Lukáš Vlček:

„Po několika dnech sezení ve sněmovně je nutné tělo řádně protáhnout. Mělo by se prý cvičit hlavně s vlastní vahou těla a tohle vše jsou moje těla 🐜❤️.“

 [Facebook](#)

Josef Flek:

„Včelky mají za sebou první prolet a já poslanecký týden 🐝👤
Krásné počasí 🌞 mě po dlouhé době vyhnalo ven z kanceláře, a tak jsem se zajel podívat, jak se daří místním kolegům včelařům 🍯.“

 [Facebook](#)

KONEČNĚ JSME PROSADILI ZÁKON NAVYŠUJÍCÍ ŘEDITELSKÉ VOLNO, VOLALI JSME PO NĚM UŽ PŘED ROKEM

Na začátku února Senát podpořil návrh Zákona o mimořádném ředitelském volnu a distanční výuce kvůli zhoršené pandemické situaci. Zákon umožňuje ředitelům jednotlivých škol jednak vyhlásit mimořádné ředitelské volno, které může trvat až 10 dní, jednak jim dává možnost vypsání online výuky z důvodů absence velkého množství pedagogů v důsledku koronavirové karantény či izolace.

Jedná se tedy o návrh zákona, jehož cílem je udržet co nejdéle děti ve škole, řešit problémy lokálně a ne plošně a také dát větší kompetence do rukou vedení škol. Je nepochybné, že vedení jednotlivých škol dokáže nejlépe odhadnout aktuální situaci v jejich škole a zhodnotit, zda je pro ně v kritické situaci nejideálnější online výuka či zmiňované mimořádné ředitelské volno.

Jako bývalý ředitel gymnázia s více jak čtyřicetiletou zkušeností ze školství jsem si uvědomoval závažnost projednávaného tématu. Nejenom že zvládnutí celoplošné a „nonstop“ distanční výuky bylo zejména pro mladší ročníky velice náročné (a samozřejmě potřebná zaangażovanost rodičů byla pro ně samotné i pro děti namáhavá), ale toto opatření mělo až děsivě negativní dopad na naše děti a mládež.

Zmíněný zákon tato negativa řeší a umožňuje fungování škol bez nutnosti jejich celoplošného uzavírání. Je v zájmu nás všech, aby bylo žákům a pedagogům po co nejdéle dobu, pokud to pandemická situace dovolí, umožněno společně pracovat se získanými vědomostmi, společně řešit problémy, komunikovat, společně pracovat na projektech, tvořit, smát se či se dělit o zážitky s ostatními. Jsem rád, že si nově zvolená vláda, konkrétně ministr školství Petr Gazdík, uvědomila závažnost tohoto tématu a přišla s návrhem zákona, který bere v potaz nenahraditelnost společných zážitků, důležitost kontaktu s ostatními a rozvoj sociálních vazeb, které mají závažný vliv na vývoj každého jednotlivce a tedy celé společnosti.

JIRÍ RŮŽICKA,
1. místopředseda Senátu PČR

Ano, tento návrh měl přijít mnohem dříve... Před rokem jsme po něčem takovém volali. Po opatřeních, která by byla cílená, která by mířila na jednotlivé školy, eventuálně jednotlivé regiony. Velice si cením toho, že s námi byli na jedné lodi za zřizovatele starostové i hejtmani. Tehdejší vláda ale naše požadavky neslyšela...

Návrh zákona, který nám byl předložen Poslaneckou sněmovnou a který Senát schválil, je tedy zcela na místě. Jsem rád, že jeden z prvních počínů nové sestavené vlády se dotkl takto závažného tématu. Věřím, že se poučíme a možnosti, které tento zákon přináší, využijeme i v budoucnosti. V budoucnosti, která snad už nebude ovlivněna covidem. Ale jak známo, štěstí přeje připraveným a budoucnost nemůžeme řešit v budoucnosti. Je třeba ji řešit teď!

OLYMPIJSKÉ HRY MAJÍ BÝT O SPORTOVČÍCH, NE O POLITICE

Výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost Senátu Parlamentu ČR se na své schůzi zabýval konáním Zimních olympijských her 2022 v Čínské lidové republice a závazky pořadatelské země.

Motivem pro projednání ve výboru byla mezinárodní iniciativa, která chce upozornit na kontrast mezi olympijskými ideály a porušováním lidských práv v ČLR. Usnesení Výboru bohužel někteří novináři „ohnuli“ a udělali z něj závěr, že senátoři chtěli zabránit účasti českých sportovců na olympiádě. Nebyla to novinářská zkratka, ale možná úmysl.

Taková interpretace pro veřejnost se mě osobně velmi dotkla. Uvědomuji si, jak má sportovec relativně krátký aktivní život. Čtyři roky se věnuje přípravě směřující k vrcholu svého snažení, kterým je právě olympiáda. Vůbec bych nepřipustil ani nechtěl manipulovat s myšlenkou, že budeme říkat - nejezděte. Já sám jsem od raného dětství sportovec a také občan horského regionu Krkonoše, v jehož lůně se zrodila nejedna sportovní hvězda, která nejcennější olympijské kovy vybojovala. A získat medaili z OH je skutečně pomyslný vrchol. Sportovci mají trénovat, zlepšovat výkony a závodit, a ti nejlepší se po čtyřech letech ukázat celému světu.

Pět olympijských kruhů symbolizuje střídání pořadatelství na jednotlivých světadílech, kterými jsou: Afrika, Amerika, Asie, Austrálie a Evropa. Ovšem v posledních dekádách to např. v Asii mohou být reálně už pouze v Japonsku, Jižní Koreji a Číně. Nikdo další olympiádu uspořádat nechce, nebo nemůže. Proč? Důvod je jednoduchý.

Dnešní trend pořadatelství se přeformoval na dokazování větší ekonomické síly. Vždyť se ví, že od olympiády v Montrealu v roce 1976 je většina her ztrátová. Proto se nabídky jednotlivých zemí k pořadatelství bohužel stále zužují. Výsledkem je konání her v lokalitách, které nemají vhodné klimatické podmínky ani sportovní tradici.

Vezměme např. lyžařské disciplíny. Když se sjezdař postaví k vrcholnému závodu na tradiční sjezdovce (například v Kitzbühelu), kterou dokonale zná, má ji v nohách a sjezdovka je každoročně stejná, má z ní sice respekt, ale nebojí se na ní. Podá úplně jiný sportovní výkon než na sjezdovce, kterou mohl vyzkoušet tak dvakrát, nic víc o ní neví, ale musí na ní ukázat, co umí. Tam však své skutečné výkonnostní maximum předvede s vysokým procentem risku.

Osobně nesouhlasím se stále se rozšiřujícím počtem sportovních disciplín. Vždyť pro letošní olympiádu je počítáno s cca 119 sadami medailí. Narůstající počty sportů a početnější za-

JAN SOBOTKA,
senátor

stoupení nesportovců komplikuje logistiku a především výběr míst, kde mohou být OH pořádány. Vždyť vybudovat infrastrukturu pro sporty, které nejsou tradiční, ale pouze národní nebo tzv. menšinové, není jednoduché ani levné.

Představme si důstojný stadion, na který by se mělo vejít například 15 000 diváků. A po konání her už do něj nepřejde ani 1000 lidí nebo také nikdo. Vnímám to jako zásadní problém, a proto se nemůžeme divit, že jediný, kdo může takový podnik uspořádat, je např. Čína. Ostatní státy tak megalomanské akce realizovat z různých pragmatických důvodů (i finančních) nemohou nebo nebudou.

Téma mě vede k zamyšlení, proč by měla být na OH tradičně přítomna politická garnitura? Vždyť letní i zimní olympijské hry jsou především o sportovcích a jejich výkonech, ne o politikách. Sportovní platformu by neměl nikdo zneužívat k politikaření.

Každý stát vyjadřuje podporu svým sportovcům tím, že je financuje a vyšle soutěžit. To je relevantní maximální politická podpora a u té by to mělo končit. Kdyby stát řekl, sportovec na olympiádu nepojede, protože na to stát nemá peníze, to je jiná věc. Ovšem politika nikdy nesmí rozhodovat.

Olympijské hry historicky vznikly proto, aby podpořily a k mimořádným výkonům motivovaly sportovce, probouzele hrdost a pýchu mezi fanoušky, šířily mír a přátelství mezi lidmi, národy a světadíly.

KOMU NENÍ RADY?

Česká televize a Český rozhlas jsou veřejnoprávní korporace, jejichž působení neupravují jako u komerčních médií licenční podmínky, ale přímo zákon o ČT a ČRo. Ten mimo jiné definuje podobu a rozsah veřejné služby, kterou mají tato média divákům a posluchačům poskytovat.

Své právo na kontrolu této služby veřejnost uplatňuje prostřednictvím Rady ČT a ČRo, kam deleguje své zástupce prostřednictvím veřejných institucí a profesních spolků.

Tolik teorie. Realita je bohužel taková, že rady už přes dvacet let kontroluje vítěz voleb do poslanecké sněmovny. Je to totiž právě Poslanecká sněmovna, kdo členy mediálních rad nakonec volí a tudíž rozhoduje. A v politice už to bohužel tak chodí, že vítězové voleb často podlehnou pokušení pojistit si své vítězství na věčné časy a proměnit veřejnou službu ve svou trvalou posluhu. Zažili jsme to v Maďarsku i Polsku a na vlastní kůži i u nás. Nejvídejněji v prosinci roku 2000, kdy na Kavčích horách začala redaktorům rozdávat výpovědi novým ředitelem nově jmenovaná ředitelka zpravodajství Jana Bobošíková, naposled v loňském roce, kdy radní zvolení většinou ANO-SPD-KSČM nasměrovali své počínání k jedinému cíli: odvolání generálního ředitele ČT a zvolení nového loajálního sekáče, který se nezakecá.

V roce 2000 se nakonec podařilo tento pokus zvrátit díky kombinaci silného odporu veřejnosti a svorné nepoddajnosti pracovníků televize. Loni se podařilo ze sevření extrémistů a populistů uniknout spíše šťastnou shodou okolností. Po třetí však už na podobný zázrak věřit nelze a po nějakém příštím vítězství stran přesvědčených, že vítěz má svaté právo brát vše, se můžeme dočkat čehokoli.

Nadační fond nezávislé žurnalistiky, Mezinárodní tiskový institut a Rekonstrukce státu proto připravily návrh zákona,

Realita je bohužel taková, že rady už přes dvacet let kontroluje vítěz voleb do Poslanecké sněmovny.

DAVID SMOLJAK,
senátor, místopředseda Stálé komise
pro sdělovací prostředky

kteřý právo volit členy mediálních rad vyjímá z exkluzivní působnosti sněmovny a rozděluje ho rovným dílem mezi obě komory českého parlamentu. Kromě toho také posiluje požadavky na způsobilost radních i navrhujících organizací, zavádí princip přezkoumatelnosti rozhodnutí rad a odstraňuje ze zákona možnost odvolání rady jako celku, který byl příliš snadným nástrojem pro případný mocenský převrat.

Tento zákon si už osvojilo Ministerstvo kultury, které by ho mělo upravit a poslat do legislativního procesu. Mezi stranami pětikolice je zatím jasná shoda na jeho základních parametrech i v potřebě jeho co nejrychlejšího projednání a přijetí. Všichni souhlasí, že se do procesu volby radních musí zapojit i Senát. Zbývá už jen doladit poslední věc - míru tohoto zapojení. Návrh zákona a politická i věcná logika mluví jasně. Obě komory mají nést stejný díl odpovědnosti i stejný podíl na právu volit. Neexistuje žádný důvod, proč by kterákoliv z komor měla mít nad tou druhou navrch.

Snad jen... Přesvědčení, že demokraté budou mít ve sněmovně vždycky navrch a žádné volby na tom už nikdy nic nezmění.

Věřím, že podobně pošetilé iluzi žádný zkušený politik nemůže podlehnout.

OBCE JSOU NEJDŮLEŽITĚJŠÍMI PARTNERY MINISTERSTVA PRO MÍSTNÍ ROZVOJ, POSÍLEJTE NÁM NA ÚŘAD SVÉ PODNĚTY!

Milé starostky, milí starostové, vážení kolegové STANáci, chci vás těmito řádky prvně pozdravit a poděkovat vám za vaši práci pro vaše obce a kraje, pro jejich rozvoj a pro vaše občany. Dostal jsem v posledních dnech možnost hájit zájmy samospráv na Ministerstvu pro místní rozvoj ČR, když mě pan ministr jmenoval svým náměstkem. Mezi mé gesce patří mimo jiné národní i evropské dotační tituly, předsednictví ČR v Evropské unii, rozvoj venkova, přeshraniční spolupráce, oblast SMART či spolupráce s územními partnery, kraji a obcemi.

Chci na ministerstvu zúročit zkušenosti z dlouholeté práce ve vedení Sdružení místních samospráv ČR a předsednictva hnutí STAN, Evropském výboru regionů, Evropské asociaci LEADER pro rozvoj venkova, ale hlavně z první linie, kde stojím spolu s vámi všemi jako neuvolněný starosta obce Dolní Studénky už 12 let. Nebudu na své úkoly sám, pomáhat mi bude kolega Tomáš Pavelka, starosta obce Mořice, předseda mSTAN a zároveň nejmladší starosta v ČR, jako tajemník náměstka ministra pro místní rozvoj. Oba vnímáme tuto příležitost jako výzvu k uskutečnění změny v přístupu ministerstva k obcím a krajům, chceme být

„ombudsmany samospráv“, řešit problémy tak, abychom vždy směřovali ke společnému cíli, rozvoji venkova, obcí a regionů. Obce a kraje jsou těmi nejdůležitějšími partnery MMR a patří jim tak odpovídající pozornost a maximálně vstřícný přístup! Budeme vám maximálně nápomocni a budeme rádi, pokud se na nás s vašimi podněty týkajícími se našich gescí budete obracet. Některé změny jde udělat rychle, jiné jsou složitější a trvají déle, sami tento postup znáte z vaší práce v regionech. Zůstáváme nadále starosty, abychom se neodpoutali od reality a mohli pokračovat v práci, která nás nejvíce naplňuje a v níž vidíme dlouhodobý smysl.

Těším se na spolupráci a setkávání v regionech a ve vašich obcích!

*Ing. Radim Sršeň, Ph. D.
náměstek ministra pro místní rozvoj
radim.srsen@mmr.cz
tomas.pavelka@mmr.cz*

MLADÍ STAROSTOVÉ USTAVILI DALŠÍ KRAJSKOU ORGANIZACI

mSTAN na mapě republiky obsadil další kraj. Ustavení krajské organizace se v úterý 8. 2. 2022 podařilo v Pardubickém kraji. Místem jednání byla nová poslanecká kancelář v Pardubicích, kterou obývají poslanci Jiří Hájek a Tomáš Dubský. Oba se také jako hosté jednání účastnili.

Dalšími hosty byli členové krajského výboru STAN v čele s krajským předsedou STAN Oldřichem Koblížkem a 1. místopředsedkyní Michaelou Matouškovou a poděkování za organizaci patří krajské tajemnici STAN Janě Rosenbergerové. Za přítomnosti prvního místopředsedy mSTAN Jiřího Duchka byl zvolen předsedou krajské organizace Matěj Doležal a místopředsedou Jakub Preclík. Tajemníkem krajské organizace mSTAN se stal Filip Cimburek. Všem zakládajícím členům gratulujeme a těšíme se na spolupráci uvnitř spolku a další setkávání na akcích pořádaných spolkem.

Pardubická organizace na svém startu má velký potenciál na rychlé rozšíření svých řad a také nás těší navázané přímé napojení na krajský výbor hnutí STAN. Nejen blížící se komunální volby budou velkou příležitostí se zapojit a ukázat.

Mimo formální náležitosti aktéři jednání diskutovali krajskou i celostátní politickou situaci, možné vize, seznamovali se navzájem a domlouvali již další setkání.

Za předsednictvo přeji mnoho úspěchů.

*Jiří Duchek,
1. místopředseda mSTAN*

STAN NA SÍTÍCH

Věra Kovářová (2. 2.)

Posledních 36 hodin ve Sněmovně jasně ukázalo, že někteří opoziční poslanci neznají rozdíl mezi pojmy „obstrukce“ a „destrukce“. Naštěstí jsme měli dost síly a vydrželi jsme.

Jan Horník (3. 2.)

Dnes bylo na plénu [@SenatCZ](#) jednomyslně pro dobu covid pandemie schváleno mimořádné až desetidenní ředitelské volno.

Jan Berki (3. 2.)

S kolegyní [Pavla Pivoňka Vaňková STAN](#) jsme dnes diskutovali on-line s praktiky z našeho kraje nad současnou situací dětských domovů. Prvotním impulsem byly problémy s doučováním během lockdownu.

Zdeněk Hraba (4. 2.)

Ten bojkot olympijských her ze strany politiků se mi zdá jako výborný nápad. Doufám, že tato tradice bude pokračovat i v budoucnu a konečně tak začnou být olympijské hry zase více o sportu než o politice. Naším sportovcům přeji v Pekingu hodně úspěchů a držím palce!

Jana Krutáková (7. 2.)

Problémy spojené s ničivým tornádem – to bylo tématem dnešní diskuse s občany v Mikulčicích. Více než půl roku od události jsme mohli zpětně zhodnotit nástroje, které byly použity při pomoci postiženým obcím se „postavit na nohy“, a případně navrhnout jejich vylepšení. Jedním z takových nástrojů jsou dotační tituly týkající se podnikatelů, které mají své mouchy – a právě ty se pokusíme ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu vychytat. Pevně však doufám, že už nebudeme muset obdobnou katastrofu nikdy řešit. Lepší je však být připraven než překvapen.

Jozef Síkela (7. 2.)

Mám radost. S kolegy z [@mpo_tweetuje](#) jsme našli způsob, jak pomoci několika dosud přehlíženým podnikatelům z obcí postižených červencovým tornádem. Mezi nimi i paní Sečkářové, kterou větrný živel během pár minut připravil o střechu nad hlavou i o restauraci, kterou provozovala.

Martin Exner (8. 2.)

Spolupráce a přátelství s Taiwanem jsou důležité pro podporu demokratické země s podobnými hodnotami a vzdorující rozpínavosti komunistické Číny. Sešel jsem se s vedoucím Tchajpejské hospodářské a kulturní kanceláře panem Liang-Ruey Ke. Během příjemného posezení u kávy jsme probrali energetické možnosti obou zemí a oblasti investic a ekonomické spolupráce.

Petr Gazdík (9. 2.)

Škrty v rozpočtu se [@msmtcr](#) dotknou jen minimálně. Regionální školství dostane naopak 9 mld. navíc, bude víc i na činnost organizací pro mládež. Navýšení se dočkají i vysoké školy a výzkum. I tak jsme uspořili 5 mld., fungování se to nedotkne.

Vít Rakušan (9. 2.)

Jsem rád, že v čele [@biscz](#) bude konečně ředitel s jasným mandátem a důvěrou vlády. Přesně to je pro efektivní řízení tajné služby klíčové. Gratuluji Michalu Koudelkovi.

Jiří Hájek (10. 2.)

Mladí vpřed, říká se. My se toho u nás v kraji držíme, a proto jsme podpořili založení regionální organizace [mSTAN](#). Rád poznávám mladé lidi, kteří se rozhodnou angažovat v politice, zvláště v té komunální. Víím, že to není snadná práce, a tak jsme po všech oficialitách zašli na jedno to trochu probrat. Gratuluji ke zvolení novému předsedovi [Matěj Doležal!](#) Všem přeju hodně štěstí a těším se na spolupráci.

LEDEN 2022

ZAJISTILI JSME POMOC LIDEM, KTERÉ ZASÁHLA ENERGETICKÉ KRIZE

Příspěvky na bydlení vzrostou a dosáhne na ně širší okruh lidí. Stát tak bude moci adresně pomoci domácnostem, které se dostávají do finančních problémů v souvislosti s trvajícím energetickou krizí. Vládní novelu s úpravou schválila Sněmovna zrychleně ve stavu legislativní nouze. Předloha také zmocňuje kabinet, aby mohl letos rozhodnout o dalším zvýšení dávky, pokud by ceny elektřiny a plynu dál rostly. Pro hnutí STAN byl návrh jednou z priorit.

„Příspěvek bude možné dostat i zpětně od 1. ledna. Podle propočtů, které máme, na něj může dosáhnout zhruba 20 až 25 procent domácností. A bude to opravdu adresná a efektivní pomoc,” říká 1. místopředseda poslaneckého klubu hnutí STAN Lukáš Vlček.

DOSÁHLI JSME SPRAVEDLNOSTI. OBYVATELÉ VRBĚTIC DOSTANOU ODŠKODNÉ

Obyvatelé Vrbetic a okolí mohou žádat o jednorázové odškodné za výbuchy v muničním skladu. Žádosti mohou zasílat od začátku ledna do konce června letošního roku. Zatímco počátkem ledna dostávalo ministerstvo vnitřní věci stovky obálek denně, aktuálně se počet podání snížil na desítky. Často však jde o více žádostí poslaných najednou, typicky se jedná o společně zasláné žádosti rodinných příslušníků.

„Jsem rád, že se stát postavil k odškodnění za výbuchy ve Vrbeticích čelem. Necelých 14 milionů Kč, které jsme zatím proplatili, je výsledek skvělé spolupráce starostů dotčených obcí, Sdružení místních samospráv ČR a pracovníků ministerstva vnitřní věci. Všem patří za jejich práci velký dík,” řekl ministr vnitřní věci a předseda hnutí STAN Vít Rakušan.

PROSADILI JSME NA VLÁDĚ PŘIHLÁŠENÍ K TRADICI CHARTY 77

Kabinet se podle návrhu zpracovaného ministrem vnitra Rakušanem v usnesení přihlásil k tradicím dlouholetého zápasu Charty 77 o lidská a občanská práva a o demokracii. Hnutí kolem Charty bylo prvním a nejdéle působícím opozičním hnutím v sovětském bloku a inspirovalo podobné aktivity v jiných zemích. Usnesení připomíná 45. výročí vznešenější prohlášení Charty 77.

„Nápad na usnesení mi vnukl pan Pospíchal, kterého jsem dnes pozval na rychlou snídani. Vážím si každého, kdo za naši svobodu bojoval. I díky těmto lidem žijeme v zemi, ve které si můžeme říkat i myslet, co chceme. V zemi, ve které nás nikdo nesleduje a za názory nezavírá,” řekl ministr vnitra a předseda hnutí STAN Vít Rakušan.

ZAŘÍDILI JSME PRO ŘEDITELE ŠKOL 10 DNÍ MIMOŘÁDNÉHO VOLNA NAVÍC

Vyhlásit distanční výuku nebo mimořádné volno - takové pravomoci nově získali ředitelé škol v případě, že chybějící učitelé v důsledku epidemie covidu-19 nemohou zajistit vyučování ve škole. Pokud k vyhlášení mimořádného volna nebo výuky na dálku dojde, rodiče dětí do deseti let mají nárok na krizové ošetřovné ve výši 80 procent.

„Považujeme za potřebné umožnit ředitelkám a ředitelům škol operativně řešit obtíže spojené s koronavirovou pandemií. Jsme přesvědčeni, že právě vedoucí pracovníci školy dokážou nejlépe vyhodnotit situaci a zvolit vhodný postup. Kromě toho jsme už dříve dali závazek, že nepůjdeme cestou plošného lockdownu. Nemůžeme si dovolit další omezení výuky,” uvedl ministr školství a místopředseda hnutí STAN Petr Gazdík.

AŽ SE ZASE PŮJDEME KLANĚT MASARYKOVÍ

Asi se všichni shodneme na následujícím. Násilí na ženách v jakékoli formě a na jakémkoli místě je hanebné a zavrženíhodné. Nesouhlasíme s bitím, znásilňováním, nucenými sňatky, mrzačením genitálií či zločiny ve jménu „cti“, kdy jsou ženy zohyzdény, mrzačeny či zabity svými příbuznými.

Máme štěstí, že žijeme v zemi, která tyto brutální zločiny trestá a netoleruje ani společensky, ani před zákonem. Tím neříkám, že v oblasti zrovnoprávnění žen s muži jsme státem ideálním. Určitě je stále co napravovat, protože plné zrovnoprávnění žen je klíčem k nejlepší prevenci násilí vůči ženám.

Na genderové zločiny reaguje Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí. Byla přijata v Istanbulu 11. 5. 2011. Úmluvě se někdy zkráceně říká Istanbulská smlouva. Co smlouva přináší? Definuje veškeré formy násilí na ženách tak, jak jsem o nich psal v úvodu. Vztahuje se primárně k ochraně žen, neboť násilí na ženách je projevem historicky nerovného poměru síly mezi muži a ženami, jenž vedl k nadřazenosti mužů a diskriminaci žen a bránil ženám v plném rozvoji. Přesto smlouva analogicky chrání i muže, kteří mohou být na základě svého genderového postavení rovněž vystaveni perzekuci a násilí, i když v daleko menší míře než ženy. Smlouva dále rozvádí, jakým způsobem budou státy svou antidiskriminační politiku k ženám realizovat a koordinovat. Definuje formy osvěty, způsob sběru dat a výzkumu, formy vzdělání v dané oblasti, služby odborné pomoci a ochrany pro postižené nebo například právo azylu pro ty ženy, které jsou v jiné zemi utiskovány z důvodu svého genderového postavení.

Je až k neuvěření, kolik smyšlenek, demagogie a lží se objevilo v českém mediálním prostoru o Istanbulské smlouvě. Nejlepší prevencí je si těch 28 stránek A4 alespoň zběžně prolétnout. Až to uděláte, budete mít jasno. Smlouva je napsaná „lidským“ jazykem, je srozumitelná a snadno pochopitelná.

V kontextu Istanbulské smlouvy mi vyvstává jedna vzpomínka na osmdesátá totalitní léta. V ČSSR se v té době vzvedla vlna odporu proti porušování lidských práv. Byl jsem nadšený z Charty 77, později z Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných nebo Českého helsinského výboru. Stateční lidé jako Havel,

JOSEF BERNARD,
poslanec

Uhl, Benda, Lis, Devátý, Petrová a další se organizovali v nezávislých iniciativách. Jedním z podnětů pro jejich odpor byl Mezinárodní pakt o občanských právech a politických právech, který Československo definitivně schválilo 23. března 1976. Komunisté udělali taktickou chybu a podpis tohoto Mezinárodního paktu podcenili. Lidé z nezávislých iniciativ se o mezinárodní závazek komunistického Československa v oblasti lidských práv mohli opřít v nerovném politickém boji s totalitním vládním establishmentem. Odvolání na podepsanou mezinárodní smlouvu mohli používat nejen při komunikaci s občany, ale v těch nejhorších případech i u soudů či ve vězení. My, občané České republiky, bychom měli Istanbulskou úmluvu podpořit. Každý z nás tak může pomoci ženám, které jsou drasticky týrány v jiných zemích. Prostřednictvím této mezinárodní smlouvy může vespělý svět lépe prosazovat ta nejzákladnější lidská práva i v zemích, které ve zrovnoprávnění žen žalostně zaostávají.

A až zase půjdeme uctívat Masaryka, vzpomeňme na něj jako na humanistu, sociálně smýšlejícího politika, který práva žen prosazoval trvale a intenzivně, zejména pod vlivem své liberální a progresivní americké manželky. Co myslíte? Podepsal by mezinárodní smlouvu, která se jmenuje Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí?

Programová konference

11.- 12. 3. 2022 / Clarion Congress Hotel Prague

1. den - pátek 11. 3. 2022 - workshopy

2. den - sobota 12. 3. 2022 - programová konference

Program pátečních workshopů:

09:00 - 10:30	Vít Rakušan, Michael Kašpar	Smart city a oddlužování města
09:00 - 10:30	Viktor Vojtko, Barbora Špicarová Stašková	Sociální bydlení
09:00 - 10:30	Petr Gazdík	Rozpočtové určení daní
09:30 - 11:00	Radim Sršeň, Stanislav Polčák	Evropské dotace
09:30 - 11:00	Matěj Hlavatý, Daniel Čmelík	Starosta a sociální síť
10:30 - 12:00	Vít Rakušan, Michal Kašpar	Smart city a oddlužování
10:30 - 12:00	Petr Gazdík	Rozpočtové určení daní
10:30 - 12:00	Stephen Lenz (s tlumočnickem)	Komunální politika v Německu
10:30 - 12:00	Antonín Jalovec, Jiří Černý	Úspěšná komunální kampaň
12:30 - 14:00	Daniel Brýdl	Architektura veřejného prostoru
12:30 - 14:00	Eliška Olšáková, Lucie Potůčková	Transparentnost, komunikace s občany
12:30 - 14:00	Antonín Jalovec, Jiří Černý	Úspěšná komunální kampaň
13:30 - 15:00	Petra Pecková, Petr Kulhánek	Komunikace obcí s krajem
13:30 - 15:00	František Lukl	Spolupráce a komunikace s podnikateli
14:00 - 15:30	Radim Sršeň, Stanislav Polčák	Evropské dotace
14:00 - 15:30	Jaroslav Havel, Miloslav Jodl	Spolupráce se zemědělci
14:00 - 15:30	Eliška Olšáková, Lucie Potůčková	Transparentnost, komunikace s občany
15:00 - 16:30	Petra Pecková, Petr Kulhánek	Komunikace obcí s krajem
15:00 - 16:30	Martin Mrkos	Životní prostředí, udržitelnost a podpora zeleně
15:00 - 16:30	Marek Zeman	Krizová komunikace v soukromé a státní sféře

Některé workshopy proběhnou pro velký zájem účastníků dvakrát za sebou.

Programová konference

11.- 12. 3. 2022 / Clarion Congress Hotel Prague

Program sobotní konference:

09:30 - 09:40	Úvodní slovo	
09:40 - 10:00	Vít Rakušan	<i>Zodpovědné hospodaření města</i>
10:00 - 10:20	Jaroslav Havel	<i>Péče o krajinu a spolupráce obce se zemědělci</i>
10:20 - 10:40	Martin Mrkos	<i>Podpora zeleně a životního prostředí ve městě</i>
10:40 - 11:00	František Lukl	<i>Spolupráce města s místními podnikateli</i>
11:00 - 11:20	Michaela Matoušková	<i>Zdravý komunitní život na obci</i>
11:20 - 11:40	Antonín Jalovec	<i>Transparentní a otevřený přístup města k občanům</i>
11:40 - 12:00	Tomáš Chmela	<i>Moderní a chytrá řešení v obci</i>
12:00 - 12:40	Pauza na oběd	
12:40 - 13:00	Milada Voborská	<i>Obec vstřícná k seniorům</i>
13:00 - 13:20	Jaroslav Demčák	<i>Kvalitní zázemí pro vzdělávání dětí</i>
13:20 - 13:40	Lubomír Havel	<i>Architektura ve veřejném prostoru</i>
13:40 - 14:00	Pavel Hájek	<i>Poctivá péče o kulturní památky</i>
14:00 - 14:20	Michaela Opltová	<i>Vhodná příprava na krizové situace</i>

Pokyny k účasti

Prezence účastníků na páteční program bude probíhat vždy 20 minut před termínem konkrétního workshopu. Účastnit se workshopu je oprávněn ten, kdo se na konkrétní workshop zaregistruje přes [tento registrační formulář](#). Kapacita je vždy 30 míst a 10 míst pro náhradníky, kteří budou včas upozorněni na volné místo. Vaše registrace bude kompletní poté, co obdržíte potvrzující e-mail.

Registrace účastníků na sobotní konferenci bude probíhat na místě od 8:00 hodin a přihlásit se bude možné přes [tento samostatný formulář](#) na konferenci ke komunálním volbám. Zváni jsou členové a registrovaní příznivci hnutí STAN.

V hotelu je možné si zarezervovat ubytování, stejně jako bude zajištěno pro účastníky konference stravování. Vždy je potřeba upozornit, že jste účastníky konference STAN, bude Vám nabídnuta příznivější cena. Oběd a ubytování si každý účastník hradí individuálně.

Programová konference

Pátek a sobota 11.- 12. 3. 2022 - Clarion Congress Hotel Prague

Jak se na workshopy dostanete?

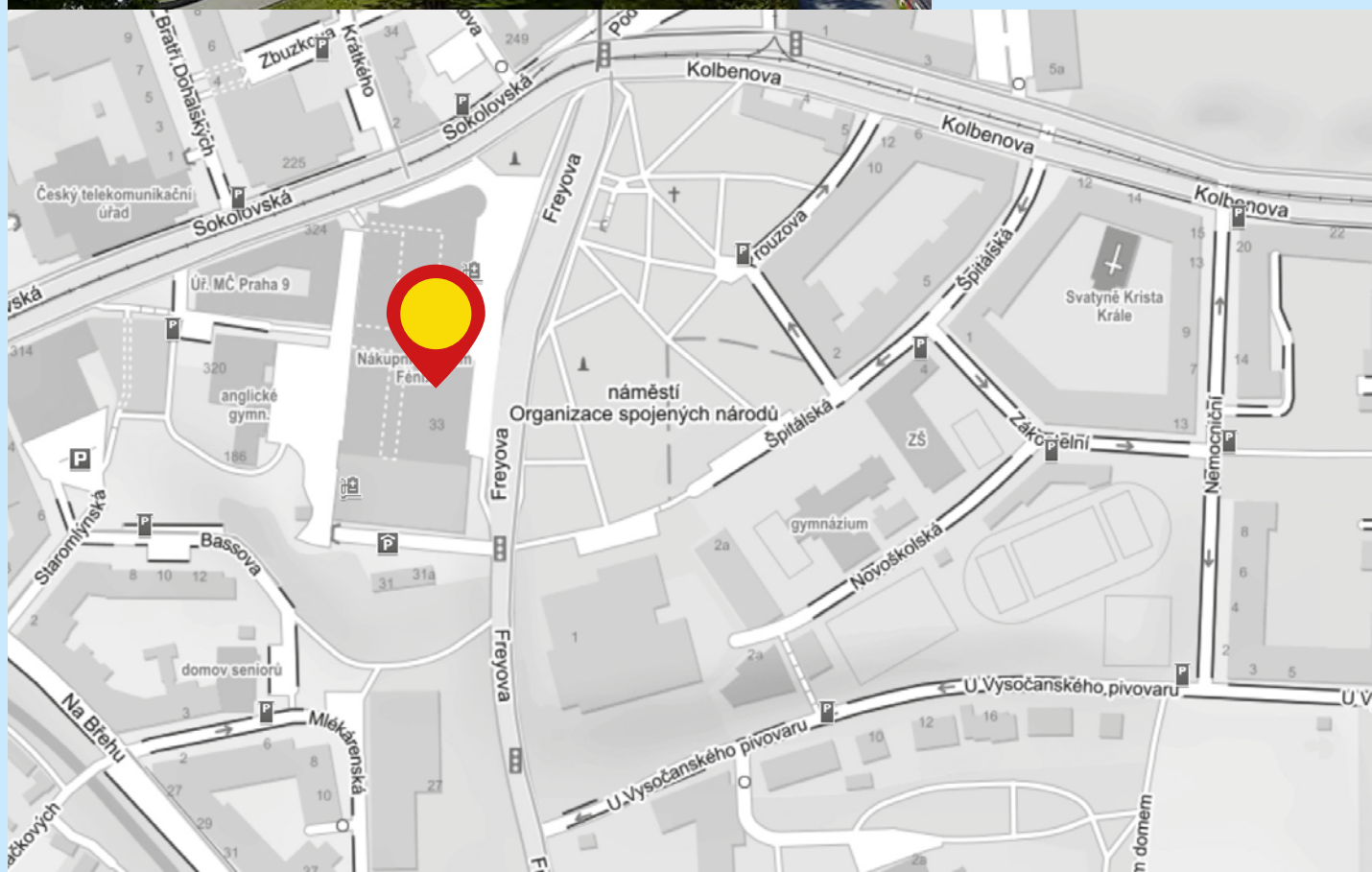
Clarion Congress Hotel Prague

Freyova 33,
Praha 9 - Vysočany

Parkování je možné v hotelových podzemních garážích, kapacita je ovšem omezená.

Spoj:

Hotel najdete přímo na zastávce metra B Vysočanská.

POZVÁNKA
PROGRAMOVÁ KONFERENCE
11.-12. 3. 2022

STAROSTOVÉ
A NEZÁVISLÍ